

Kjære venner!

September måned er i gang, og det er tid for å vende blikket mot et nytt land. Denne gangen er det Mauretania vi vil løfte fram for Gud. Siden vi ikke har kontakter der legger jeg inn litt informasjon om landet, for lettere å ha et bilde av området.

Mauretania var tidligere et uavhengig berbersk kongedømme på Middelhavets sørlige kyst i det nordlige Afrika (det som nå tilsvarer det vestlige Algerie og det nordlige Marokko). Kongedømmet lå altså ikke i det samme området som dagens land ligger, på kysten mot Atlanterhavet, sør for Vest-Sahara. Landet er veldig tørt, og to tredjedeler dekkes av Saharaørkenen, hvor det nesten aldri regner.

Arabisk og fransk er offisielle språk. Forventet levealder er 65 år for kvinner og 60 år for menn (2016). Islam er statsreligion og nesten hele befolkningen er sunni-muslimer. Cirka 0,5 prosent er katolikker og tilhengere av stammereligioner. Tørke, fattigdom og arbeidsledighet har siden 1970-årene ført til utvandring til andre vestafrikanske land og Kanariøyene.

Det bor nærmere 4 millioner mennesker i Mauritania, og landet er styrt av en president, og landet er delt inn i 5 regioner (wilayas) og 216 kommuner. Mauritania er medlem av blant annet FN. Halve befolkningen er svært fattig og livnærer seg av et enkelt jordbruk og husdyrhold, særlig tradisjonell fedrift. Det utvinnes blant annet store mengder jernmalm samt kobber, fosfat og salt.

Landet har lite industri utover fremstilling av forbruksvarer, fiskeforedling og oljeraffinering. Fisk og jernmalm er de betydeligste eksportproduktene. Det er betydelige olje- og gassforekomster utenfor kysten. Industri utgjør 35,8 prosent av BNP (2015).

Det er 9-års obligatorisk skolegang, og grunnskole og videregående skole er begge 6-årige. Det finnes ett universitet (i Nouakchott) og flere høyskoler samt ett institutt for islamske studier i Boutilimit. Omkring halvparten av befolkningen er analfabeter.

Blant de ti land i verden hvor andelen av mennesker som lever i slaveri er høyest, finner vi Mauritania. I dette landet er problemet mest påtrengende, og mellom en og fire prosent av befolkningen er slaver. I Mauritania er den vanligste formen for slaveri, den der slavestatusen arves gjennom generasjoner. Tvangsekteskap og gjeldsslaveri er heller ikke forbudt.

Vi fortsetter bønnearbeidet med å løfte opp dette store og fattige landet for Herren. Han kjenner landet og menneskene som bor der, og vi ber fremdeles om at Han legger en nød i våre hjerter for dette landet. Vi har fremdeles ikke kontakter her, men vi tror at det finnes hjerter som roper til vår Gud og som lengter etter å se utbredelsen av Guds rike i Mauritania.

Vi ber om at vi må få settes i kontakt med troende i dette landet, og vi ber om åpne dører inn i et land som tilsynelatende er mørkt og lukket. Vi tror at Jesus åpenbarer seg for mennesker i Mauritania og vi ber om at troende kan finne hverandre og bli ledet inn i det som ligger på Guds hjerte.

Om vi mottar mer oppdatert informasjon om bønnebehov for landet, så sender vi det etter hvert.

Vi ønsker dere alle Guds velsignelse!